

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5038/2019
08.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Снежана Станић, адвокат из ..., против тужених ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЋЋ из ..., ЕЕ из ..., и Града Ниша, кога заступа Правобранилаштво града Ниша, ради утврђења права својине и права коришћења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2085/2019 од 14.05.2019. године, на седници одржаној 08.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2085/2019 од 14.05.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2085/2019 од 14.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 1764/2016 од 13.09.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца, као законских наследника пок. ЖЖ бив. из села ... код ..., којим су тражили да се према ВВ и ГГ, обијци из ..., као законским наследницима пок. ЗЗ, бив. из ... и ДД, ЋЋ и ЕЕ утврди право својине на кп.бр. .../... у површини од 259 м2, делу кп.бр. .../... у површини од 218 м2 и кп.бр. .../... у површини од 11 м2, што укупно износи 488 м2 на месту званом „...“, по култури њива, почев од 1977. године као дана купопродаје, као и савесне и законите државине до 1980. године, када је кп.бр.... постала градско-грађевинско земљиште уписана у лист непокретности, и то кп.бр. .../... у пл. ... КО ..., кп.бр. .../... уписана у пл.бр. ... КО Каменица и кп.бр. .../... уписана у пл.бр. ... КО ..., што су тужени дужни да признају, у противном ће пресуда послужити као правни основ за упис права својине у јавне и друге књиге. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца према свим туженима, којим су тражили да им се утврди право коришћења на кп.бр. .../... у површини од 259 м2, дела кп.бр. .../... у површини од 218 м2 и целе кп.бр. .../... у површини од 11 м2, што укупно износи 488 м2 на месту званом „...“ по култури њива од 1977. године као дана купопродаје, као и савесне и законите државине до 1980. године када је кп.бр. ... постала градско-грађевинско земљиште уписана у лист

непокретности и то, кп.бр. .../... у пл.бр. ... КО ..., кп.бр. .../... у пл.бр. ... КО ... и кп.бр. .../... у пл.бр. ... КО ..., што су тужени дужни да признају, у противном ће пресуда служити као правни основ за упис права својине у јавне и друге књиге.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2085/2019 14.05.2019. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом, одлучено је о утврђењу права својине и коришћења на непокретностима, којом је утврђено да је тужбени захтев неоснован. О овом праву тужилаца, судови су одлучили уз примену одговарајућих одредби материјалног права, а правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, док се ревизијом не указује на другачије одлуке судова, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, из ког разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба за утврђење је поднета 28.03.2014. године, вредност побијаног дела правноснажне пресуде означена у тужби је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић